

**Шест +
Нашето
златно
момче**
стр. 7

**Творчески
приключения**
стр. 10

Репортер
По стъп-
ките на
древните

**През
обектива**
стр. 11

НЕКА ЗАЕДНО ДА ТЪРСИМ ИСТИНИТЕ ЗА СЕБЕ СИ И ЗА СВЕТА

Скъпи читатели,
Предлагаме ви първия брой на училищния вестник на СОУ "Иван Вазов" и се надяваме да споделим нашата радост от появата му. Как да бъдеш забелязан днес, когато информация иде отвсякъде, когато можеш да прочетеш всичко, което те интересува? Само когато имаш собствен почерк и има какво да кажеш. Ние нямаме опит, но имаме желание и си поставяме амбициозната задача да информираме и забавляваме. Предлагаме на непознатия кръг свои духовни съмишленици заедно да погледнем отвъд явното, към далечното, към другостта и различието. Провокираме ви

заедно да търсим истините за себе си и за света, надявайки се, че ще пробудим вашите творчески импулси. Предлагаме ви трибуна, без ограничения от стандартни рамки и схеми, където поканваме и своите преподаватели, бивши ученици - всички, които по някакъв начин са свързани с училището ни. Адресът, на който ви очакваме, е el_vestnik@abv.bg.

Във всеки брой младият екип репортери ще ви представя най-интересните събития на месеца. „На прицел“ ще бъдат непознати интересни личности или пък непознатото у познати. Ще четете и за най-добрите, на които пишем шест плюс и се

гордеем с тях. Има място за творчески приключения и различни гледни точки. А пък за отмора ще ви водим в света на усмивката и забавата, на спорта.

Пожелаваме ви четене, което да се превърне в удоволствие и убеденост в силата на словото и идеите!

Специални благодарности на г-жа Анна Цолова, която прие да стане наш кръстник. Надяваме се да бъде критична и искрена, когато четете текстовете ни, защото само така се става много добър. Ще следваме нейните съвети. Очакваме я в родния град и в нашия екип!

Редакционен екип

Търсете и казвайте истината

Мили деца, едно от най-важните неща за вас сега е училището. Това, което може да научите в клас, няма как да се навакса по-късно. Колкото и да ви е трудно понякога, не забравяйте, че уменията ви да пишете и говорите правилно е задължително условие, за да се занимавате с журналистика. А и е въпрос на самоуважение, ако уважавате българския език и неговите правила. От учителя си по български език и литература може да получите незаменими знания. Възползвайте се от това. И досега помня учителя си по български език - г-жа Конка Кучева. И досега помня какво ми е казвала. И досега в работата си използвам знанията, които ми е дала. Сигурна съм, че и вие ще си спомняте така за вашия преподавател след години. А сега няколко съвета за тези, които искат да се занимават с журналистиката - възмущавайте се и бъдете непримирими към несправедливостите. Търсете и казвайте истината! Живейте така, че да бъдете свободни да казвате и пишете истината по всякакви теми и за всякакви хора. Не бъдете материални - нездравото влечение към власт, скъпи вещи и имоти прави журналистите несвободни, зависими. Бягайте от това!

Желая ви много успех в проекта, с който се захващате. Чувствам се поканена, когато си дойда в Плевен да дойда във вашето и мое училище, за да си поговорим повече:) Бъдете здрави! С уважение към вас и г-жа Радинка Иванова - Анна Цолова

ДИМИТЪР МИТЕВ: ТОВА, КОЕТО ПРАВЯ, МИ ДОСТАВЯ УДОВОЛСТВИЕ

Вярвам ви !!!

Вярвам ви, вярвам на всички, които се захващате с електронния вестник и съм убеден, че ще бъдете барометър на живота в училище, с тези думи директорът на СОУ „Иван Вазов“ Димитър Митев ни подкрепи в трудния и отговорен път, който поемаме. Той беше пръв на прицела на нашите въпроси. Попитахме го за предстоящите проекти на гимназията, за дългия му професионален път дотук. Ние добре познаваме директора и

затова се опитахме да ви кажем нещо и за човека Димитър Митев. Той ни прие с усмивка и с желание отговори на всичките ни въпроси.

- От колко години сте директор?

- Истината е, че не съм ги броил, но от 1 февруари 1993 година.

- Като дете какъв искахте да станете?

- Тогава беше друго време, но на около 14 години исках да уча архитектура в строителен техникум, което беше престижно за онова време. Не че не съм имал желание да бъда учител, но така се получи нещата. Тогава нямаше толкова много възможности. Спортувах постоянно, не един или два спорта. Човек не знае как ще го завърти съдбата, но в крайна сметка, каквото и да работи, той трябва да си харесва професията, така че това, което правя, ми доставя удоволствие.

Ако човек работи без удоволствие в дадена професия, това би трябвало да му покаже, че е време да се захване с нещо друго. Работата с млади хора поддържа и духа ми млад.

- Как се променят учени-

ците през годините? Към по-добро или по-лошо? Как бихте описали учениците в днешно време?

- Обществото ни като цяло се е променило през годините. Сега нещата са много по-динамични и естествено и ние се променяме така динамично, както то. Но аз нямам категории „добри“ и „лоши“. И все пак се наблюдава една тенденция, че децата, които идват сега, са малко по-разглезени и са свикнали да получават нещата наготово, без да се трудят. Но в крайна сметка нещата са индивидуални и зависят от всеки от вас.

- Разкажете ни някоя забавна случка от ученическите си години.

- Не се сещам за конкретна случка, но и ние понякога сме бягали от час, и двойки сме получавали, и трепети е имало, харесване, момичета - това са неща, които ги има винаги. Ученическият живот трябва да бъде шарен и нищо човешко и ученическо не ми било чуждо и тогава. Вие сега имате много повече дразнителни и повече информация.

- Разкажете ни интересен спомен като директор или

учител.

- Тук вече спомените са толкова много, че трябва и класация да правя! Но всяка година е различна, а аз съм изпратил вече 18 випуска. Много неща има запечатани на видеокасети, които са останали като история на училището. Интересното се поражда оттам, че виждам как нещата се променят с годините, а дори всеки ден сам по себе си е интересен.

- За или против униформите сте?

- Естествено за! Но думата униформа на вас ви е чужда, а и на мен не ми харесва. Вие не знаете за какво става въпрос, като се каже униформа. При мен

тази дума носи оттенък на онова време, което не е необходимо да се връща. Тогава това беше с цел всички да са еднакви, да не бъдат индивидуални. Аз съм за облеклото.

- Смятате ли да въведете униформи?

- Надявам се с вас в близките години, ако не и още тази, заедно да изберем облекло. Трябва да ви бъде приятно да го носите, да се съобразим с новите тенденции, да се харесва на учениците, а и хората, като ви срещат по улиците, да знаят, че учите в това училище. Това засяга авторитета на учебното заведение, а и е общоприето по

продължава на стр. 5

ПРИКЛЮЧИ КОНКУРСЪТ ЗА ИМЕ НА ВЕСТНИКА

Благодарим на всички, които ни изпратиха предложения. Чувстваме се задължени да ги споделим с вас, за да прецените дали вземем правилното решение. Публикуваме ги: Криле, Алтернатива, Бъдеще, Престиж, Искри, Вазов лист, Видяно и чуто, Контакт, Школник, Диалог, Компас, Вазовци, Акценти, Око, Страсти, Версия, Калейдоскоп, Миш-маш, Утре, Вазов бук, Вазополитен,

Камбана, Виделина, Елит, Дрийм тим, Вчера-днес-утре. Заглавието, което четете, е колективно дело. То се получи като краен резултат от предложението „Вазов бук“. И така, от дума на дума, коментирайки, стигнахме до

В@з Буки Веди.

За по-малките ни читатели искаме да кажем, че идеята идва от първите букви на азбуката, създадена

от първоучителя Константин-Кирил Философ. Опитвахме се да вплетем две духовни начала на българщината - азбуката и името на патрона ни Иван Вазов. Предложенията за лого бяха: „Ние не сме най-добрите, но по-добри от нас няма“, „Колкото повече, толкова повече“, „Дойдох, учих, оцелях“, „Дойдох, не учих, повтарях“, „Дойдох, пробвах, заминах“, „Учим и работим“, „Знанието ни прави победители“, „Който учи, ще сполучи“, „Няма скрито – покрито“, „По-добрият училищен вестник“, „100 години „Иван Вазов“ – 100% достойнство“, „Избираме днес, за да сме най-добри утре“, „Ние създаваме светове“, „Аз мога, ти можеш, заедно можем повече“, „Детските очи не лъжат“, „Тук младостта среща разума“, „Свободен дух и модерни решения“, „Нашият вестник“, „Да творим по-добре от вчера и по-лошо от утре“, „За все-

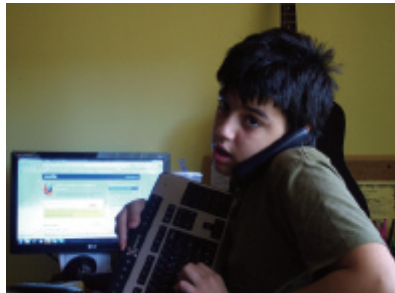
киго по нещо“, „Най-добри сред добрите“, „Времето минава, „Вазов“ остава“. С логото, което избрахме - „Никой не е в състояние да спре силата на една идея, чието време е дошло“, решихме да отдадем дължимото на нашите предшественици, които през февруари 2001 година са издали първия брой на вестник „Нексиалист“ със същия девиз. Така ви казваме още веднъж, че нищо не започва отначало - ние знаем за тях и уважаваме труда им. Благодарим на Нина Тотева, защото тя единствена напомни във форума на училищния сайт, че в училището ни е имало такъв вестник. Това стана повод да се поразговорим и да стигнем до последната идея. Ще се постараме да използваме всичките ви предложения като заглавия или лого на рубриките, защото са оригинални и сполучливи.

Скъпи читатели, в навечерието на Коледа слагаме началото на нещо ново и се надяваме то да е така желано, както идващите празници. Да си пожелаем със същия, че и по-голям интерес да бъдат посрещани нашите предстоящи конкурси.

РЕПОРТЕР

Видяно и чуто

ОЩЕ ЕДИН ОБРАЗОВАТЕЛЕН САЙТ ПО БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

В Мрежата заживя още едно пространство за хората на словото, за ученолюбивите и творците от СОУ „Иван Вазов“. Когато в началото на ноември Момчил Минков от 7г клас влиза в новия сайт по български език (<http://ruseva-bel.schools.officelive.com>), за който ви информирахме в рубрика „Новини“ в сайта на училището, решава, че трябва да опита и той. Резултата може да видите на адрес www.belsite.tk. Сайтът е модерен – с анимации, форум, защита на авторството на статиите, възможност да се отчита броят на потребителите. Всеки ден се

сменя фонът на форума. Там Галина Русева, преподавател по български език и литература, публикува тестове и отговорите им. Учениците могат още в същия ден, след като са направили теста в учебния час по български език, да проверят своите резултати. Има много възможности за самостоятелна подготовка, както и място за лично творчество. Най-активни са учениците от 7г и 7д клас. Друга положителна черта на сайта е фактът, че всеки, който желае да чете или да пише в него, трябва да се регистрира. Така се избягва опасността от нежелани гости. Край на двойките, казва съзателят на сайта, вече ще учим и ще се забавляваме едновременно, докато седим пред компютъра. Предизвикваме даровитите – в изкуството няма правила, само вдъхновение и творческо усилие. Опитайте!

Редакционен екип

Част от авторите в сайта

За всекиго по нещо

За краткото време, откакто съществува, нашата поща получи разумни предложения, които ще се постараме да изпълним и още

в следващия брой да се появят рубрики, каквито вие желаете. Но и има и някои по-атрактивни искания, при това написани с немалко правописни грешки. Авторите им надценяват нашите възможности, но ние все пак ще се опитаме да им помогнем, като ги публикуваме в автентичен вид. „Искаме пейки в фоето за да може да не стоим прави докато чакаме един час. и да не стоим на стодено навън. Благодаря!“ „Искам дядо коледа да дойде на 23-ти с подараци!“ „Искаме по-дълга зимна ваканция! Иск от цялото училище! Благодаря!“ „Искаме по-хубави толетни! Ароматизатори във всяка една!“ „Подът в салона е разбит... ако може да се оправи за да играем!“ Обещаваме, че вашите молби винаги ще стигат до своя адресат, а оттам нататък - ще видим! А вие обещавайте, че ще бъдете по-старателни в часовете по български език, за да пишете по-грамотно! Очакваме вашите предложения, препоръки, мнения!

Редакционен екип

ПО СТЪПКИТЕ НА ДРЕВНИТЕ

Екскурзия по маршрута Плевен – Никопол – Гиген – Байкал – Плевен

Утрото на 30 октомври беше студено. Настанихме се в автобуса и в 8.30 започнахме нашата малка експедиция. Прозорците бяха потни, повечето ученици дремеха, а други просто мълчаха. След около час от лявата страна на автобуса започна да се синее Дунав. Когато влязохме

в Никопол

над града започна да се спуска мъгла. По улиците не се срещаха много хора и дали от това, или защото температурата беше под 0 градуса, започнаха да ме побиват тръпки. Първото нещо, което посетихме, беше културно-историческият музей в града. В него видяхме монети, намерени от местните жители, плочи, предмети от бита, книги, надписи и други находки. Научихме и сведения за града. Музеят се намираше в непосредствена близост до реката и затова се отбихме да и се полюбуваме. Това се оказа трудно, защото мъглата се беше спуснала и обгръщаше със своята пелерина реката. Сякаш това беше призрак-град от романите на Стивън Кинг. Е, ние не се плашим лесно и затова продължихме смело нататък. Следващата ни цел беше крепостната стена на града. С нас беше и Николинка Христова. Тя изпълняваше ролята на екскурзовод, но беше много по-полезна от това, защото знанията ѝ бяха от първоизточника. Това е една доста весела и общителна жена, която с радост ни помогна и ни показа Никопол такъв, какъвто е.

Повървахме известно време, преди да достигнем крепостната стена. С изкачването си започнахме да оставяме мъглата под нас и така, когато стигнахме горе, се бяхме озовали на остров в море от мъгла и облаци. Наистина ми се прииска да се гмурна и да заплувам, но реших, че е по-добре да не го правя. Слънцето се показа над нас и започна да ни напича, което разведри обстановката.

Оттам поехме обратно към града. По пътя видяхме и местна чешма, за която се вярва, че лекува очите, но г-н Димитров ни

продължава на стр. 3

РЕПОРТЕР

ХЕЛОУИН ПО НАШЕНСКИ

ИЗМЕТОХМЕ ЛО-
ШИТЕ МИСЛИ И ЗЛИ
ДУХОВЕ И СИ ОСИГУ-
РИХМЕ СПОРНА
ГОДИНА

Денят на Все светии тази година се състезаваше по популярност с Деня на народните будители и имаше големи шансове да спечели. Но... ние не позволихме. Засега! Въпреки това за първи път нашето училище беше посетено от толкова много вещици, вампири и магьосници. Много добре посрещнати те бяха в 8^а, 10^а и 12^а клас. Беше забавно и интересно. Настроението - необичайно приповдигнато, из коридорите срещаме учители по английски език със страшни шапки, но дружелюбно усмихнати. Радваме се, че най-последно бяха преодолен предразсъдъците и още един празник вече е част от календара ни. Надяваме се, след като изметохме лошите мисли и зли духове, да сме си осигурили спорна година. Ще проверим! Ако е така, следващата година ще видите какъв празник ще си устроим!

НАЙ-СТРАШНО БЕ
В ШЕСТИ КЛАС

На 29 октомври празнуваха и учениците от 6^а клас с класен ръководител Китка Съйнова. Децата бяха с интересни костюми и маски, госпожата – също, като преобладаваха вещиците. Едни от най-изобретателните и ефектни бяха на съвременна тийнейджърка и Уензди Адамс. Единственото момче в класа, както и едно от момичетата, носеха впечатляващи костюми на вампири. Стаята беше интересно украсена с оранжеви и черни балони и прилепи от хартия, а голям надпис Halloween беше залепен

на стената. Имаше много игри, в които всички участваха и много се забавляваха. Проведе се и конкурс за най-оригинален костюм, победителите – Ема Иванова и Николай Ангелов получиха титлите Мис и Мистър Хахо. Награждаването им беше съпроводено с отварянето на 2 бутилки шампанско и пръскането на конфети. В края на тържеството имаше почерпка и беше разрязана торта с формата на тиква.

Весела Маринишева 8^а
Памела Дилова 8^а

А тези грации?! Хелоуин или моден конкурс?

Маските хем скриват лицата, хем не е ясно какво точно представят. Маскирани или под прикритие? Коя е госпожата?

ХУБАВА
РАБОТА, АМА
НАШЕНСКА

На 30 ноември учениците от горен курс посетиха спектакъла „Хубава работа, ама нашенска“

Режисьорът на постановката е Димо Дешев, помощник-режисьор - Киро Крачунов, костюмите и сценографията са дело на Зоя Минева, а музиката - на Асен Антонов.

Пред публиката в образ влязоха

Емил Качаунов, Александър Димитров, Адриан Филипов, Сергей Константинов, Георги Ангелов, Геннадий Николов, Мариета Калъпова, Ирина Танева, Елица Анева, както и новото попълнение в трупата на театъра - Мариан Стефанов, който изигра Паисий. Появите му със свещ в ръка от различни места разчупваха обстановката и предизвикваха по-голямо внимание от страна на учениците, което заслужава поздравление, защото е изключително трудно да грабнеш публика, състояща се от тийнейджъри, чиито мисли витаят на съвсем друго място.

Като всяко нещо, постановката

имаше и някои недостатъци, но добрата актьорска игра и замисълът, вложен от режисьора, почти успяха да компенсират тези несъвършенства.

Любимец на публиката стана Паисий Хилендарски (Мариан Стефанов) със своите разкази за славното ни минало и възвишеността на културата, което личеше по аплаузите на посетителите в края на представлението. Това все пак дава надежда, че българинът не е изгубил своето патриотично самосъзнание, не е забравил нито Бай Ганьо, нито Хитър Петър и все още се гордее със своя произход.

Шенай Шуберт 9^а

ВИДЯНО И ЧУТО

от стр. 2

разкри, че причината за това е, че водата съдържа цинк.

Съвсем наблизо се намираща една от най-големите градски забележителности –

чешмата „Елия“

В нея е вградена плоча в памет на ранно починалата Елия, поставена от съпруга ѝ Фронтон. По-късно към нея е добавен надпис от френския архитект Дижарден, който бил трогнат от написаното. И наистина, надписът би оставил всеки без дъх, думите са толкова красиви, макар и да са писани преди векове. Този паметник е символ на дълбоката съпругеска любов. Вярва се, че ако пиеш от водата, ще те сполети същата любов като тяхната. Аз пих от нея, но не защото мечтая Купидон да ме уцели, а за да изразя почитта си към това, което Фронтон е сторил за любимата и което е оставил след себе си.

Е, колкото и да беше красиво, трябваше да продължим нататък. По пътя се убеждавах колко малък е градът, там всички се познаваха (жителите са ок. 4 700). Това породило странен уют в мен. Минахме и покрай къщата, в която Апостола се е укривал дълго време.

И така, бърбейки си за това и онова, оглеждайки местните къщи, ние стигнахме паметника на загиналите руски войни.

Оттам се виждаше по-голямата част от града, Дунав и отсрещният бряг на Румъния. Гледката беше наистина красива. Границата между водата и въздуха се беше размила, малките сгушени къшурки под нас, зелените хълмове и на фона на всичко това – целият пушек, идващ отсреща. На всички ни направи много лошо впечатление заводът, който бълваше огромни количества дим и задушаваше града.

Следващият исторически паметник, с който се срещнахме, беше църквата „Св.Петър и Павел“. Тя е най-старият запазен паметник в града.

Вече беше време за обяд, затова всички с къркореши стомаси отидохме в едно от местните заведения, където прекарахме следващия час. После се натоварихме на автобуса и

ПОТЕГЛИХМЕ КЪМ
с.Байкал

Там се намира общинският център. Той е добре оборудван с едни от най-новите технологии за определените дейности. Той е добър избор за семинари, обучения и пр., защото притежава всичко необходимо: спални помещения, кабинети по химия, биология, семинарна зала, столова, бани, компютърен кабинет, кабинет по рисуване и др. И всичко това е съвсем прилично обзаведено, спретнато, чисто и свежо. Там се намира и един от най-добрите телескопи в областта за наблюдение на звездите.

От селото нататък наш екскурзовод беше Иво Джокин. С него наблюдавахме птици (с биноклите, които беше взел) на отсрещния бряг на Дунав. Това бяха островите Малък и Голям Борил (Берил).

Нашата екскурзия
продължи в с. Гиген -
Улпия Еску

Това са руините, останали от римския град, но не си представяйте няколко разхвърляни разкопани камъка! Там са се запазили основите на къщите, баните, улиците, канализациите, форума, невероятните гравюри и др. красоти от бита на римляните. Когато види всичко това, всичките тези масивни и същевременно прекрасни камъни, човек няма как да не се замисли как са успели римляните преди толкова време да съградят тези великолепни градове?! Наистина завидях на тогавашните архитекти и на това, как са съумели да го направят истина. Но римските императори са знаели, че техните дворци и владения ще ги надживеят и ще оставят за спомен за следващите поколения. Явно е, че каквото и да казвам за това място, е малко, но с риск да стана банална, ще кажа само почти като Алеко пред Ниагара - трябва да се види и изживее, не може да бъде разказано.

Е, това беше последната ни дестинация и затова потеглихме
обратно към Пле-
вен

Обстановката в автобуса беше доста по-оживена, отколкото на идване, повечето хора бяха намерили „общ език“ и така, улисани в приказки, ние спряхме зад училището - екскурзията беше към своя край... Но нали всичко, колкото и да е хубаво, все някога свършва... И така, казахме си „Довиждане! До нови срещи!“ и всеки продължи в своята посока. П.П.: Досещате се, че съм спестила доста от подробностите и дори част от научната част, но все пак това е с пожелание и вие да вдишате от аромата на Никопол, Байкал и Гиген! На добър път! ☺

Румяна Богданова 9^а

РЕПОРТЕР

ХРОНИКА НА ЕДИН КОНКУРС

АБОНАМЕНТ

160 години от рождението на Иван Вазов

38 години с неговото име

10 ноември

За Вазов може би вече всичко е казано. Той отдавна е част от нашата духовна същност, мерило за българщина, една „държава на духа“. Независимо от това обаче, в процеса на общуване с твореца не може да бъде поставен финал. Авторът не би бил доволен, а текстовете му – духовен летопис на нацията, не биха изпълнили своето предназначение – да вълнуват поколения и времена, да тревожат съвести, да дават образци, да бъдат харесвани или употребявани. В този смисъл всяка асоциация има своята стойност, защото е родена от духовното общуване с текста, защото е преживяна и почувствана от своя автор.

Лицова и Мария-Киара Карапанчева от 5^б, Атанас Зарков и Борислав Иванов от 7^а, Диана Генова – 7^б, Биляна Илонова и Къртина Сашева от 7^г, Ивана Ми-

Спиридонова – 7^а, Ивана Митова – 7^б, Милана Петкова – 7^б.

Идеята на организаторите и ръководството е да се намери подходящо постоянно място за

поезия. Най-талантливите поети са Иван Галинов от 4^б – първо място, Любомир Бочев от 6^а – второ място и Цветан Маринов от 3^б – трето място. Поощрения за Богдан Серафимов – 7^а, Йоана Добрева от 5^б и Айлин Потурлиева от 5^а клас. Всички номинирани, сред които са избрани победителите, също са само от нашето училище – Габриела Иванова и Християн Тенев от 3^б, Красимир Великов и Михаела Милева от 4^б, Мартин Георгиев и Росен Банзаров от 5^а, Кристина Пеева и Мартина Димитрова от 5^б, Александър Цонев, Емил Гецов, Кристина Великова и Яна Василева от 6^а, Вивиана Ламбиева от 6^б.

Аплодирайте ги! И никога не е късно да станете като тях.

По темата работи редакц. екип

Само за отличници

Декември месец е време за абонамент. Но трябват много пари. Ако ви е харесал нашият брой, ние ви предлагаме безплатен – не се харчете, тук ще четете всичко, което ви интересува. Само изпратете мейла си на електронния адрес на редакцията, заедно с копие на бележника си, и сте абонирани. Офертата е валидна само за отличници от СОУ „Иван Вазов“!

Не пропускайте коледната промоция!

това, Петър Маринов и Симона Клашнева от 7^б, Горан Младенов – 7^ж, Александра Василева, Силвия Илиева и Цветан Цеков от 8^а клас. Подреден бе с много старание кът на Вазов, в който намериха място интересни експонати.

експозицията, така че всички випуски да оставят по нещо от себе си, родено от духовното общуване с поета. Но и сега каним тези, които желаят, да посетят къта на Вазов – със сигурност ще научат нещо ново, ще видят нещо старо.

16 ноември

Днес ни посети комисията за оценка на кътовете, подредени в плевенските училища за конкурса. Бяха искрено впечатлени – като нас други няма. Искане ни се да им вярваме, но доколко би могло? Дали не са просто любезни. Знаем, че се старахме много, но знае ли човек?!

Разбрахме и че в конкурса за стихотворение се състезават 80 творби от нашето училище при общо 101 от целия град. Най-активни сред тях са учениците в начален и среден курс. Трудно ни е да споменем всички имена, но много от текстовете ще прочетете в рубриката „Творчески приключения“.

24 ноември

Вече са ясни наградните и както вече знаете, май сме само ние. Без конкуренция. Първо място в конкурса за кът и трите места за

Юлия Атанасова от 5^б, Никол Колева – 5^г, Константина Ватафова – 5^ж, Кристиан Костов – 6^а, Виктория Богоева – 6^а, Феня Николова – 6^б, Полина Макаева – 6^б, Кристина Велчева – 7^г, Пламена

12 ноември

Своята визия за Вазов представиха ученици от училището ни, предизвикани от конкурса по повод 160 години от рождението на поета, обявен от сдружение „Артилерия – ген. Владимир Вазов“ – Плевен. Активността изненада и самите нас, които си мислехме, че книгите на Вазов са отдавна прочетени, а патриотизмът му – останал във времето. Десетки ученици работиха усърдно – Айлин Потурлиева, Габриела Гагова и Николай Нешев от 5^а, Виктория Боева, Виктория Йорданова, Ева Топалска, Евелин Лефтерова, Елеонора

ВИДЯНО И ЧУТО

„Хубава работа, ама нашенска“ или нашенска работа, ама не много хубава

Десетки ученици от СОУ „Иван Вазов“ са се запътили към драматичния театър „Иван Радоев“. Кой със закуска в ръка, кой с ръка в джоба търси класния си ръководител, за да влезе в театъра на топло. Но не тръпнейки от нетърпение да види театралната постановка, а по-скоро за по-удобно местенце, служещо за консултация с приятели. В залата е шумно, всеки си търси място възможно най-близо до познати лица.

С известно закъснение постановката започва и залата замлъква (поне в началото). Импровизацията по класически текстове на режисьора Димо Дешев е съвместна работа на 10-ма актьори от плевенския театър и Общинската хорова формация. Според самия режисьор цялостният замисъл е „един своеобразен опит да се събуди националната ни идентичност, която може би започваме да губим покрай гледането на чужди сериали“.

Дали обаче това, което видяхме, покри очакванията ни? Съдейки по факта, че част от ученичес-

кото съсловие напусна залата преждевременно, отговорът е еднопосочен – не. Другата част от тях, които не бързаха да отскочат до близкото кафе, също не останаха незабелязани – на сцената актьорите непрекъснато бяха „огрявани“ от светещ лазер, идващ от публиката. Малко бяха моментите, които можеха да задържат вниманието ни, а такива, които да ни оставят без дъх, както се е случвало много пъти, нямаше.

Всеобщото мнение е, че спектакълът можеше да е много по-добър. Актьорите играха добре, хоровата формация доказва високо ниво, замисълът също отразяваше интересна режисьорска мисъл, но липсваше оригинален сценарий.

И все пак учениците бяхме доволни, че успяхме по някакъв начин да разнообразим иначе скучноватия си културен живот. Не сме се отказали – пак ще посетим театъра, но се надяваме следващия път да останем без дъх. ☺

Александра Стоянова 9^в

ГЛЕДНА ТОЧКА

Няма грешни гледни точки, само различни. Няма един път към същината и всеки вижда само своя. Нашата гледна точка за гледната точка на актьорите по повод нашенските работи, българските.

РЕПОРТЕР

ВИДЯНО И ЧУТО

НА ДОБЪР ЧАС ОТ НАС

На 28 октомври бе открита новата учебна година на клуб „Кре-езнание“

Присъстваха учители и ученици от нашето училище и ГПЧЕ. В началото на срещата учениците от девети и десети клас, преоблечени в римски дрехи, представиха презентация на тема „Римските градове и крепости по нашите земи“, както и „Животът в Рим“, като ни запознаха с традициите и ежедневието на старите римляни. Автор на презентацията е Александра Михайлова. Представленията бяха много интересни, често прекъсвани от бурните аплодисменти на публиката. Научихме много неща за храненето и храната, за банята и грима на римляните. Разбрахме например, че момичетата са навършвали пълнолетие на 12 години, а момчетата – на 14. Задължително е трябвало да знаят гръцки и да могат да говорят пред публика. Римляните зададоха въпроси и раздадоха награди на тези, които бяха слушали най-внимателно. Опитайте се и вие да отговорите на някои от тях:

Кой наш град е наричан град на 60-те кораба?
Къде се намира градът на алените трендафили?

Главните герои в „едноактната пиеса“. Очакваме следващото представление.

Кой е най-забележителният политик от римско време?

На кого принадлежи изразът „Парите не миришат“?

Кой римски император си е водил записки по време на походите?

Ако не можете да отговорите, попитайте Яница Василева от 10и, Елена Пенкова, Лилия Пагелска, Вероника Монова, Моника Мончева, Александра Михайлова и Никол Кънчева от 10з,

ните роли по време на това представление. Или пък елате на следващата сбирка! За да знаете!

След края на питанките

г-жа Теодора Вълова и учениците от ГПЧЕ ни запознаха с eTwinning - форум за електронно сътрудничество

между учителите в цяла Европа. В този виртуален портал преподавателите сверяват нивото на учениците си, задават въпроси и получават компетентни отговори, както и полезни съвети на 23 езика, включително и на български. „Благодарение на тази възможност виждаме колко умни са децата на България. Тук те могат да се срещат с други учители и ученици от различни страни“, сподели г-жа Вълова.

Срещата продължи около час. Присъстващите останаха приятно изненадани от презентацията, получиха много интересна информация за живота в древен Рим и се запознаха с магията eTwinning.

Велислава КУЧЕВА 8^а

Симона НИКОЛАЕВА 8^а

Мартина ДИМИТРОВА 9^а

КОЛЕДНА ХРОНИКА

Първа награда за най-сполучливо украсена елха сред 12 плевенски училища в конкурс, организиран от Община Плевен, Браншовата бизнес камара и „Партнерс експо“ ООД. Заслугата за това е на учениците от третите класове и техните класни ръководители Виолина Борисова, Маргарита Стефанова, Станка Ненчева и Емилия Недкова. Браво!

Първите четири награди за новогодишни картички в конкурса „Моето коледно послание“, организиран от Центъра за работа с деца под ръководството на Община Плевен, са наши. Призьорите са Йоана Димитрова и Вяра Димитрова от 6а, Гертана Илчовска от 6ж и Кристина Велчева от 7г клас, а техни преподаватели – Росица Симова и Клаудия Черакчиева. Те се пребориха с конкуренти от 230 деца, представили свои творби. Аплодирайте ги!

УЧЕНИЦИ ОТ СОУ "ИВАН ВАЗОВ" В СЛОВАКИЯ

За нашето училище и нашия град вече знаят и в Словакия. Заслугата за това е на представителната група от училището ни, която посети страната от 12 до 17 декември. Това бе първата мобилност от проекта „Пътуване между културите“ по програма „Коменски“. Партньори на училището по проекта са Словакия, Великобритания, Полша, Испания, Румъния, Нидерландия, а екипът – Нина Тотева, Димитър Димитров, Йоана Дойнова, Ренета Стоянова. Проектът стартира през септември 2010 и ще приключи по същото време през 2012 година. След сериозен кастинг, преценяващ нивото на владеене на английски език и знанията върху културноисторическото наследство на Плевенска област, оцеляха Кристина Милева – 10и, Габриела Димитрова – 9и, Антонио Стоичков – 9з, Галин Ангелов – 10м. Те посетиха град Тренчин и

изпълнения и презентации, с които смаяха чужденците. В следващия брой на вестника ще ви разкажем повече за личните им впечатления и срещи.

Сега училището ни започва сериозна подготовка, защото през пролетта на 2011 година ние ще бъдем домакини на страните и трябва да се представим добре. Да си го пожелаем!

В@з Буки Веди

НАЦИОНАЛНА НАГРАДА ПО ЖИВОПИС

Ралица Петкова от 11б клас спечели първа награда в трета възрастова група в Националния конкурс по народно приложно изкуство „От Коледа до Васильовден“, организиран от Министерството на образованието, младежта и науката и ЦРД – София. Награждаването на класираните стана на 16 декември в Центъра за работа с деца. Конкурсът традиционно обединява творци в различни направления – етнография, декоративни пана и тъкани, керамика, изобразително изкуство, литературно творчество, етнографски проучвания. Нашето момиче стана първо в раздел изобразително изкуство с рисунката си, изобразяваща коледар с кукери. Конкурсът е изключително престижен, а ежегодната надпревара – сериозна. Наградата не е единствена за Ралица – през 2009 година в Балкански пленер по живопис тя става първа, а тази година ѝ донася и поощрителна награда в конкурса „Моите детски мечти“. Единайсетокласничката се занимава с рисуване едва от 2008 година, а вече печели престижни национални награди.

А иначе Ралица е едно усмихнато и изключително чаровно момиче,

което смята, че нейното място е точно в това училище и сред тези приятели, които е намерила тук.

Според нея ученето е сериозна работа и тя никога не бяга от учебните часове, защото винаги има какво да научи. Любимите ѝ предмети са философия и история и тя вижда бъдещето си в тези области, а не в изобразителното изкуство. То ще остане обаче нейно любимо занимание и хоби, с което ще релаксира. Слуша всякаква музика, но предпочита рок.

Да ѝ честитим и пожелаем да продължава да ни радва с постиженията си!

В@з Буки Веди

Масабна благотворителна кампания, организирана от 11б класен ръководител Галина Димитрова - „Родени сме еднакви, но растем различни“. Те събудиха съпричастност у малки и големи и обединиха цялото училище. Благодарение на тях и нашата Коледа ще е по-топла и по-щастлива, защото бяхме полезни и дарихме много радост. Гордеем се с тях!

Благотворителен базар на стотици коледни картички, изработени от наши ученици. Със сръчните си ръце и въображение те стоплиха много детски сърца. На всички тях – благодарим!

Второкласниците на г-жа Милена Вълова, които вече са част от програмата „Джунър Ачийвмънт“, в навечерието на Коледа намериха нови приятели от Центъра от семеен тип за деца, лишени от родителски грижи. 12 техни връстници им гостуваха в нашето училище, а всяко от децата домакини им подари най-любимата си играчка.

В@з Буки Веди

от стр. 1

цял свят. Очаквам инициатива и от ваша страна - не с анкета "за или против униформите", защото повечето от вас вероятно ще са против, без дори да знаят за какво

става въпрос.

- Кое ще бъде завършено първо - столът или басейнът на училището?

- При всички случаи столът. Не обичам да давам срокове, но ако не в началото на февруари, то в края на март столът ще заработи. Той вече е направен, сега се довършва само ремонтът.

- Какви са плановите Ви за училището? Какъв ще е следващият проект? Разкажете ни как ще изглежда гимназията след 10 години!

- Надявам се, че пролетта ще има раздвижване на работата по басейна. Има съвсем нов проект за него и изпълнението му ще отнеме около година и половина. Следва-

щият проект ще е за спортна зала между басейна и физкултурния салон, а от стола нататък, в подземните етажи, има възможност да се направят още две зали - фитнес и зашто не една дискотека.

Оттам нататък другите неща са по-дребни - ремонт на класните стаи и тоалетните и да се сложат климатици. А пролетта ще започне и един проект, който Общината финансира - цялата сграда и помощните сгради, всичко ще е с нова

фасада и отделно ще има работа и по покрива.

- Какво мислите за камерите - те са навсякъде. Не връщат ли в едно по-старо време, което вие помните, а ние само сме чували за него?

- Камерите не са направени с цел да ви наблюдаваме. Те са за вашата безопасност. Когато камерите са тук, недобронамерените хора седят по-далеч от училището, а и така пазим това, което имаме, защото, когато ги има камерите, тези, които искат да направят нещо лошо, се замислят. Затова сме ги поставили и ще продължим да го правим, а не за да ви наблюдаваме.

- Какво мислите за образова-

нието днес?

- На практика то не е приоритет на нашата държава, но съдейки по випуските, които досега съм изпратил и продължавам да изпращам, имаме бъдеще и с такова образование, а можем да си представим, ако то стане приоритет на държавата, какво бихме постигнали.

-Какво правите през свободното си време? Имате ли си хоби?

- През свободното си време обичам много да пътувам, да ходя из природата с приятели. Нямам явно изразено хоби, но, както казах, обичам разходки из природата, а също така и риболовът ми е любимо занимание.

- Вашият син учил ли е в СОУ „Иван Вазов“?

- Да, учил е тук, но за кратко. Бил е тук само в 4,5,6 и 7 клас, тъй като, когато той учеше, аз вече бях директор и не му беше комфортно. След това пожела да учи на друго място и се премести.

- Какво предпочитате – директор или учител?

- Не е въпрос на предпочитание. Аз винаги съм казвал, че съм учител, но това, че съм директор, не е въпрос на предпочитание. Това е резултат от труда на всеки, затова аз съм доволен и от двете. Като директор естествено ангажиментите и отговорностите са повече, но все пак, както са казали: „Който го е страх от мечки, да не ходи в

гората.“

- Как протича един ваш ден? Имате ли нещо като ритуал, който спазвате?

- Не, нямам, но все пак за всеки ден има по нещо планирано. Всичко е толкова динамично обаче, че денят може да се пренесе всеки момент, но аз се старая да откликвам на всяка една ситуация възможно най-бързо. Когато си почиваш, денят може да ти мина така, както си го планивал, но когато си на работа, проблемите определят как ще протече той.

-Как подбирате учителите, кое е по-важно за вас - добър педагог или добър учител?

- И двете са еднакво важни. За един учител е важно, за да може да ви учи, да си паснете, а също така трябва да има излъчване, така че е нужно много - и да е професионалист, и да е добър педагог, и да има излъчване, за да приобщи учениците към себе си. А освен това трябва да има такива учители, че на учениците да им е интересно и да идват на училище с желание. Това е моята представа за съвременния учител.

- Ако има рейтингови анкети сред учениците за учителите, какво ще направите, ако един учител получи оценка слаб?

- В различните сайтове действително има такива анкети, но за да са действителни, трябва да има точни и ясни правила, а такива няма. Във форумите на новия сайт

на училището ще участват голяма част от учениците и вашите мнения ще бъдат един голям барометър. Но ако има точни правила, бих взел мерки, ако един учител получи оценка слаб, но ние сме далече от тези рейтингови системи.

- Какъв съвет ще дадете на настоящите ученици на гимназията?

- Най-големият съвет, който мога да дам, е: "Бъдете себе си!" С времето всеки един от вас трябва да се стреми да бъде все по-добър в своята област, както и във всичко друго. Аз се гордея с моите ученици и неведнъж съм го казвал. И също така, както училището заслужава тях, така те заслужават училището. И всичко това ме радва не само чрез успехите в ученето, но и като видя двора на училището пълен, когато виждам повече усмивки. Това ми е достатъчно!

-Какво пожелание ще отправите към вестника?

- Пожеланието мога да го кажа само чрез две думи: „Вярвам ви!“ Вярвам на всички вас, които се захващате с това, на първо място трябва да ви е приятно и знам, че ще стане много хубаво и ще има добър резултат в развитието на училището. И всички вие бъдете барометър на живота в училището!

Весела Маринишева 8^а

Памела Дилова 8^а

СТАНАТЕ КАТО ТЯХ

Възпитаници на „Иван Вазов“ на призови места в математически турнир

Посветен на Деня на народните будители и проведен на 30 октомври в СОУ "Стоян Заимов" – гр. Плевен

Здраво се захванахме с математиката и се оказа, че не е толкова трудно да ни забележат. А и вече да се страхуват от нас. Малки и големи. А как иначе, след като в последното състезание участваха 121 ученици от 3 клас и 107 от 2 клас. Засега ще ви разкажем за най-малките и за техните резултати. За по-големите – в следващите броеве.

Гответе се, математици, нашите идват!

Първо място за Павла Милославова Манова – 3г с класен ръководител Виолина Борисова, изключително любознателна и трудолюбива.

Първо място за Захари Емилов Маринов – 2д с класен ръководител Милена Вълова. Печели трето място още с първото си участие в

математическо състезание, в Коледното – първо. Решенията му винаги се отличават с оригиналност и прецизност.

Второ място за Изабел Петрова Велковска – 4б с класен ръководител Евелина Ницова. Много изяви на математически състезания и призови места. Пише сти-

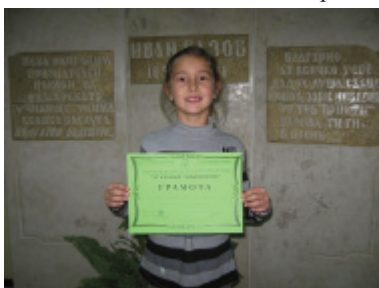
хове.

Четвърто място за Виктория

Стоянова Спасова – 3б с класен ръководител Станка Ненчева. От първи клас досега печели призови места в математически състезания. През 2009/2010 класирана за втори етап на международното състезание „Европейско кенгуру“.

Пето място за Никол Бориславов Милова – 2в с класен ръко-

водител Силвия Василева. Освен амбициозни участия в математи-

чески състезания, е и носител на златен медал от международен турнир в Гърция по художествена гимнастика – 2009 год.

Шесто място за Катерина

Ивайлова Димитрова – 3а с класен ръководител Маргарита Стефанова.

Печелила е първи, втори и трети места в математически състезания, както и състезанието по информационни технологии „Знайко“, където е достигала до

трети етап.

Шесто място за Анна Каренинна Ованисян – 3а с класен ръководител Маргарита Стефанова.

Освен математическите изяви, тя е носител на златен медал от републиканско състезание по спортна гимнастика от 2009 год.

Честито на всички от редакционния екип на вестника!

Очакваме предложения за други „най-добри“ на електронния адрес на вестника или в пощенската кутия.

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

Нашите спортни надежди

БАСКЕТБОЛНИЯТ ОТБОР НА УЧИЛИЩЕТО НИ – ОТ ГОДИНИ НА ПЪРВИТЕ ТРИ МЕСТА В ГРАДА

Спортистите са разделени в две възрастови групи – 8-10 и 11-12 клас. Отделно от това, се делят на момичета и момчета. Момичетата в двете възрастови групи нямат конкуренция в общинско, областно и зонално първенство. Треньор на отбора е Поля Маринова, преподавател по физкултура в училището. В разговор с нея научаваме подробности за отбора, който много харесваме, а и за нейната спортна кариера.

- Разкажете ни за постиженията на отборите и за очакванията

Ви!

- От момичетата в първата възрастова група най-добрите са Никол и Наталия от 10з клас. Никол стана голмайстор на състезанията и получи грамоти. Момичетата станаха първи на общинско, областно и зонално първенство. В отбора на момчетата са Антонио -10^м, Христо - 9^а, Лъчезар - 9^и, Георги - 10^з, Георги - 10^а, Воил и Константин - 8^и клас. Миналата година станаха трети на състезанието. Добрите попълнения тази година са Воил и Константин. Ще разчитам на тях за добро класиране на състезанията. Скоро проведохме контролна среща с ГПЧЕ, в която показахме отборна игра и добри умения, но има още какво

да учат.

В отбора на момичетата във втората възрастова група са Моника и Лили от 12^а клас, Ивелина – 11^и, Аника – 11^з, Мирослава -12^и и Йоана от 12^и, която е най-добрата, тренира от много време и дава всичко от себе си на състезанията. Отборът е без конкуренция.

В отбора на момчетата във втората възрастова група са Иван – 12^а, Веселин – 12^и, Майкъл – 12^з, Симеон – 12^а и Цецо от 12^а, който е най-добрият играч и голмайстор на отбора. Очаквам от тях златен медал. Нека завършат годината със спортен успех!

- Какви са вашите методи на работа?

- Тренираме един път в седмицата и с момичетата, и с момчетата в секция по баскетбол. Правим контролни срещи между малки и го-

леми, за да могат да се обиграт, и контролни срещи с други училища. Разясняват се технически действия в игра, както и използването на комбинации. Продължителността на тренировките е 1,30 минути. Тренировките един път в седмицата не са достатъчни. Хубаво е да са два, за да може да има и физически тренировки

- Разкажете ни нещо за себе си! Къде сте завършили училище и тренирахте ли нещо?

- Завършила съм Спортното училище в гр. Плевен с баскетбол. Випускът ни беше последният, в който тренираха и жени.

- Каква ученичка бяхте?

- Бях отлична ученичка. Завърших с 5.80 и получих награда за успех.

- Благодарим Ви, че отговорихте на нашите въпроси за училищния вестник!

На всички наши съученици и приятели от отбора пожелаваме да ни радват с много победи!

Велислава Кучева – 8^и
Симона Николаева – 8^и

ШЕСТ +

Ние може да не сме най-добрите, но по-добри от нас няма

НАШЕТО ЗЛАТНО МОМЧЕ

Обича информатиката, шаха и физкултурата и мечтае да стане програмист

Андрей Дончев Андреев е ученик в 8а клас. Със своите изключителни умения той успя да впечатли всички, като стана лауреат на националната олимпиада по информатика, провела се през пролетта тази година в Плевен. Но това далеч не е първото признание на Андрей. За своите интереси и планове той разказа в едно много усмихнато и искрено интервю, в което ние много се забавлявахме.

- Ако трябва да се опишеш с няколко думи, кои биха били те?

- Може ли само първо да си намисля отговор. ☺ Честно казано, не се сещам, не съм се замислял по този въпрос. Трудно ми е.

- Кажни ни тогава с какво се занимаваш в момента? Някаква извънучилищна дейност може би?

- Ами да, ходя на програмиране. Даже следващия месец, не, следващата седмица или последващата, не знам, не съм много сигурен, петък, събота и неделя съм на състезание в Шумен. Също така ще ходя на плуване, но още не е твърде сигурно, не е напълно уредено.

- А какво обичаш да правиш през свободното си време?

- Да играя на компютъра, да излизам навънка...

Разкажи ни сега нещо за себе си. Имаш ли си гадже? ☺

- В момента не, но съм имал. А сега ни отговори честно. Бягал ли си някога от учебен час?

- Не, никога не съм бягал от час, защото мама ще ми се кара, пък и не виждам смисъл в това.

- Кой ти е любимият учебен предмет в училище и защо?

- Амии, математика и информатиката. Все пак аз съм си в математическа паралелка! Добре е да се занимаваш с математика, на мен ми помага и в информатиката. А информационните технологии пък ми помагат в работата с компютрите.

- А кой учител ти харесва най-много?

- (сее се) Ами, господинът по физкултура – Пецанов.

- Отговори ни честно – притеснен ли си в момента? ☺

- Да, притеснен съм. За първи път така важно ме питат нещо, за първи път някой ми задава въпроси. ☺

- А преди олимпиада или изпит притесняваш ли се? И как се подготвяш за тях?

- Да, винаги се притеснявам. А се подготвям различно. По информатика например си чета уроците, а пък по математика, може да се каже, че почти не се подготвям. Аз си уча в часа.

- Би ли загубил първото си място на олимпиада, за да впечатлиш хубаво момиче?

- Не, не бих. За мен учението и класирането са по-важни. (Засега, сигурни сме – бел. реп.)

- Добре, кажи ни сега, промени ли се животът ти и самият ти, след като спечели първо място на национално ниво?

- Не, по никакъв начин.

- А отношението на другите към теб?

- Не, ние пак се държим като приятели, пак сме си същите хора!

- Изброй ни всички свои грамоти и медали, които си печелил досега.

- Значи, имам около 20 грамоти по шахмат, 2 бронзови медала по шах, 1 златен медал от националното ниво по информатика и 1 бронзов от зимните математически състезания.

- Кое ти е най-приятното и любимото занимание?

- Информатиката.

- А мислиш ли в бъдеще да се занимаваш с това? С какво са свързани всъщност мечтите ти?

- Искам да стана програмист и пилот като вуйчо ми!

- Нека не забравяме все пак да отбележим и хората, които са ти помогнали?

- Димитър Данаилов и Павел Петров.

- И като за последно: Искаш ли да отправиш послание към бъдещите читатели на нашия електронен вестник?

- Ами, нека и те да имат успех в живота, също да спечелят някое състезание един ден или да станат известни.

- А на него ние пожелаваме медали, палаво детство и ново гадже! Нека ни радва с много бъдещи успехи и да не слиза от рубриката „Шест +“!

Александра Стоянова 9^и
Мартина Димитрова 9^и

ЕДНА СБЪДНАТА МЕЧТА

Ако допреди месец не сте познавали Антоан, то сега е сигурно, че знаете много повече от името му

Антоан Ван е ученик в VIII клас в СОУ „Иван Вазов“. Той не е кой да е осмокласник, той е момчето, спечелило първо място на Световното първенство по скокове на батут, проведено се в Метц, Франция. Антоан и съотборникът му Георги Илиев взимат златен медал в юношеска възраст (13-14 год.). Още 8-годишен той започва да тренира акробатика. Тренира в продължение на 2-3 години, когато един ден по-голямата му сестра му разказва за скоковете на батут. Сега вече знаем кой е „виновникът“, запалил интереса към този спорт у младата звезда.

Тъй като Георги е от Ямбол, двамата съотборници тренират само в подготвителните лагери в Габрово. Когато попитахме Антоан дали е намерил баланса между тренировките и училището, бяхме изненадани от отговора – да. Кой може така, ще се запитате вие. Е, ще ви кажем, този, който получава подкрепа от всички страни. Шампионът е попаднал в много добър клас с приятели, които го подкрепят и се радват за него. Подкрепата от роднините също е пълна. Но успеха си дължи най-вече на тре-

нъора си Тони Русев, който го е мотивирал по всякакъв начин, без да изключваме изморителните тренировки.

На въпроса кои са най-важните качества, които трябва да притежаваш за този спорт, Антоан изреди: ориентация, добра мисъл и не на последно място, да можеш да се синхронизираш с партньора си. А относно световното първенство, шампионът не смята, че си заслужава да обръщаш внимание на конкурентите. Все пак не си отишъл, за да се заяждаш, а да спечелиш!

Антоан Ван със съотборника си Георги Илиев.

Плановите на нашата звезда за след 5 години са да достигне до Националната спортна академия в София. Желаме му успех в това начинание, както и на международното първенство през април следващата година.

П.П. Забравихме да кажем, Антоан е Single – нападайте, момичета!

Кремена Мишел – 11^и
Велина Костова – 11^и

П Р И С Т Р А С Т И Я

Свободен дух и модерни решения

БОКЛУЦИТЕ

ОКОЛО НАС И В НАС

Замисляли ли сме се по колко пъти на ден споменаваме боклуците. Даваме ли си сметка какви планини от боклуци ни притискат. Боклуци ядем, дишаме боклуци, листопад от боклуци гледаме по телевизията, главните герои в новините са все боклуци, откриваме боклуци и сред приятелите си, сред управниците си, които сами сме си избрали... Боклуци има даже и в контейнерите (повечето са извън тях или пък са случайно останали след щателна „проверка“ или вечеря). А ако се огледаме около себе си – под терасите, по тротоарите, по площадите?! И малкият човек на големия град крачи и се промъква сред боклуци, нарамил ученическата си чанта, в която също има немалко боклуци, бори се, мачка ги, опитва се да ги постави на мястото им... Ако не успее или пък се изтощи до краен предел, се отказва и става част от тях.

Колко е дребно и смешно това, с което се занимаваме, ще кажат някои. Дребно е. Но по своята природа дребното е особено опасно, защото то обикновено се маскира като безобидно. Но неусетно възпитава и след това всички обвиняват нас – ама ние сме като всичко останало?! Сами не можем да се справим. Нека да не чакаме до месец март, когато обикайно се изхвърлят боклуци, а да започнем сега. Огледайте се около себе си, изхвърлете отпадъците, рестартирайте се, пренаредете се, проветрете стаите си и изчистете душите си! Че да има повече чист въздух и за нас. Станахме астматици!

Колко е дребно и смешно това, с което се занимаваме, ще кажат някои. Дребно е. Но по своята природа дребното е особено опасно, защото то обикновено се маскира като безобидно. Но неусетно възпитава и след това всички обвиняват нас – ама ние сме като всичко останало?! Сами не можем да се справим. Нека да не чакаме до месец март, когато обикайно се изхвърлят боклуци, а да започнем сега. Огледайте се около себе си, изхвърлете отпадъците, рестартирайте се, пренаредете се, проветрете стаите си и изчистете душите си! Че да има повече чист въздух и за нас. Станахме астматици!

В УЧИЛИЩЕ...

Боклуци вече 20 години чисти Снежанка Иванова в работата си като хигиенист в нашето училище, опитва се да научи малки и големи да изхвърлят отпадъците на точното място - в ...кошчетата. За нас тя е олицетворение на добра личка. Харесва работата си, обича децата и се чувства добре сред тях. И ние я обичаме. С тези няколко въпроса показваме уважението си към нея и към нейната жизнена и нравствена философия – работата трябва да ти носи удоволствие, трябва да се обичаме и уважаваме. Без да има педагогическа подготовка, тя е намерила верния подход към нас.

- Работата натоварва ли те много?

- Има моменти, когато ме натоварва много. Но усмивките на децата лекуват.

- На кого предпочиташ да чистиш – на по-малките или на големите ученици?

- Предпочитам да чистя на по-големите, защото с тях се разбирам повече и разговарям като с възрастни. В разговорите сме си полезни взаимно.

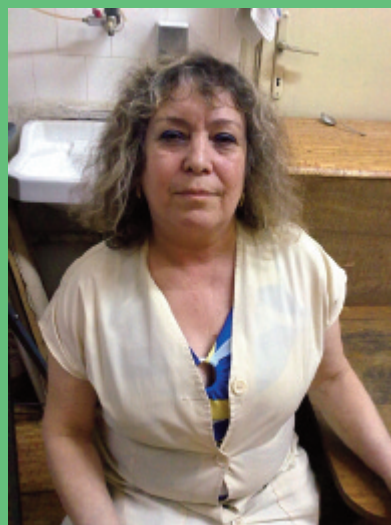
- Какво най-често се изхвърля?

- Обичайните боклуци, изхвърляни от учениците, са хартии, останки от храна, празни шишета, контролни, пищови – все по-дребни.

- Най-интересният боклук, който си намирала?

- Намирала съм цели банички, както кюфтета и кебапчета. Учениците си дават парите за храна, а голяма част от тях не я докосват.

- Караш ли се на учениците, когато оставят класната стая мръсна?

- Не се карам, защото е нормално при шест-седемчасов престой на учениците в класната стая, тя да се замърсява. Аз си обичам работата и я върша с удоволствие. Оставам спокойна и не крещя, когато искам да предупредя учениците да поддържат стаята чиста. Само така постигам търсения ефект.

- С какво на пръв поглед училището ни може да привлече вниманието?

- То е голямо, хубаво училище, ползващо се с авторитет през годините. На пръв поглед привлича с добра материална база и с чистота, но истинското може да се види най-добре отвътре. Аз го виждам и затова обичам децата.

- Какво ще пожелаеш на учениците от СОУ „Иван Вазов“?

- Желяя им здраве, късмет и успех в живота!

Николета ЦАНКОВА 9^а
Венеция ВЪЛЧЕВА 9^а

“С нашата поява континентите бързо остаряват” - Ърнест Хемингуей

Когато хората остаряват, се виждат промените в техните лица. Всички бръчици и несъвършенства, появили се с течение на времето. Едни може да са от щастливи моменти, а други - от скъб, нещастие и мъка. Континентите също имат лице - ние сме го съставили и продължаваме да го правим.

Преди появата на човека всичко е било различно - природата и организмите, обитаващи я, са живели в хармония. Природата е била непокътната и неопетнена от човешките дела, с младо и красиво лице. Но ето, че се появил човекът. Отначало живеел в разбирателство с природата. Уважавал я, взимал от нея, но с мярка, и ѝ се отблагодарявал.

С течение на времето човекът започнал все повече и повече да се възползва от природата, да прекалява и да вреди. С това лицето на Земята се променяло - застарявало и прогрознявало.

Днес застаряващото ѝ лице е покрито с бръчки, белези от човека. Горите са изсечени и опожарени, ползвани за отопление и украса, но без да бъдат засаждани отново. На тяхно място - високи огради,

някои от които неизползваеми и порутени. Величествените планини са прокопани и променени, за да може човекът по-бързо и лесно да ги преминава.

Сините очи – водите, са замърсени, покрити с боклуци и отпадъци, чието място не е там. Едни пресушавани, а други - преливащи, трети пък - отклонени. Прозрачният бял въздух е вече сив, за да прикрива загрозеното лице. Сив, заради многото заводи, автомобили и други вредни изпарения.

Но въпреки всичките отрицателни промени намират се и места, където човешката намеса я няма или е съвсем малка. Места, на които хората се удивляват и гледат с възхищение. Точно там може да се види частица от красотата, от младото лице на Земята, от нейната невинност.

Хората се опитват да живеят в красив дом, заобиколени от красиви вещи. Нека се замислим, че Земята всъщност е нашият дом. Нека се опитаме, ако не можем да върнем миналата му красота, то поне да запазим останалата част от красивото ѝ лице.

Гергана Минчева 10^а

Т В О Р Ч Е С К И П Р И К Л Ю Ч Е Н И Я

Любов и омраза в „Дервишово семе“ (есе)

Разказът на Н. Хайтов е истинска приказка за доброто и злото, за любовта и омразата, за силните и красивите хора. В далечните времена, в които ни пренася тя, се разказват чудновати легенди за орисници, сбрани над люлката на новороденото, и наричащи за здраве, богатство, красота, любов. Коя ли е била орисницата – най-милата, най-красивата или най-жестоката, орисала малкия Рамадан: да срещнеш сред нерядостното си детство своята годеница -звездица, да те омае тя с битието на вечната любов, та цял живот да останеш неин роб!

И каква е тая страшна власт на малката Силвина - „момиче като пеперудка“, бяло като мляко, та с тия нейни „замиглени очета“ да

запали вечния любовен пожар, неугаснал цели 40 години в сърцето на страдалеца Рамадан и оставил го на неговото „кръстопътие“ да тъпче и да не вижда „накъде да хване“. Незнайни са пътищата на любовта. Две деца, сбрани от неподвластни на разума закони, безпомощни в незнанието си, невинни в играта си на „мъж и жена“, тръгват ръка за ръка по пътя, утъпкан от рода и осветен от неговите повели. И там някъде, скрита от чужди погледи, сред игри на пумпал, смях и закачки, скътана в чистите им сърца, проблисва звездицата на любовта. И става чудо! Старата къща заблестява, гредите ѝ се смеят, „накичени с разни цветове и билки“, а в „джамчето на одаята“ сякаш самото слънце иска да се огледа. Но не... Това са чудноватите коси на Силвина! Грейт тия дивни коси - руси, червеникави, жълто злато и обвързват с невидими нишки сърцето на прехласнатия Рамадан. И каква мъка е вече за него да

е „с тия коси“! И колко бавно времето минава - лятното слънце мързелува на небето, не помръдва, не иска и да знае колко е омразно за влюбеното сърце. Да беше долу... Прекрасна лятна нощ, в която времето спира, прекрасен свят за двама, огледан в светлината на две влюбени души, гален от ресниците на окъпани в светлина очи.

Силвина и Рамадан! Щастливи пленници на любовта! С нищо неподозиращи сърца бавно вървят към ада на своята съдба, не знаейки, че в техния живот любовта е простреляна птица, осъдена никога да не познае опиянението на волния полет.

Открадната е Силвина! Слана осланява душата! Ограбена и самотна, тя страда, ридае, вие от болка. Откраднато е слънцето! А как ще оцелее без него светът? Пусто и тъжно е! Мрак и безнадеждност се възцаряват там, където до скоро пееха най-прелестните птици, цъфтяха най-

ароматните цветя, най-яркото слънце, властваше царицата Любов. А днес... Отишла си е тя и в бездънната пропаст на изпразнената душа бавно изпълзява, извисява ръст и заплашва да затъмни слънцето страховитият призрак на Омразата. Тя сплита жестоките си мрежи на пустота и мрачна безнадеждност. Тя трови кръвта и вие със закана.

Тогава само злото спасява. Злото, което ще роди картини на нечувани зверства за разрушителя на светлата Вселена – Любов. Години наред... Но нищо не помага. Отнетата любов не може да бъде възмездена. Тогава?! Тогава отново любовта ще спаси от злото, ще съхрани сама себе си, ще се опази от омерзението на омразата. И пак оная Силвина, мечтаната, но далечна като непостижим блян, с тъжните красиви очи, търсещи с няма болка и безнадеждност единствения обичан мъж, ще прошепне заклинателно: „Ако той беше звяр, не ставай и ти!“ И

чудото отново става. Отпускат се до болка стиснатите зъби, свитите пестници, жадуващи мърт, победено е злото в душата, смирена е болката. И ще продължи Рамадан да носи дърва за огрев на най-злия си душманин, ще сменя постелките му, ще се грижи за него, защото е слаб да се бори с любовта. А тя е Силвина. Забравил всичко и всички, забравил и себе си дори, заживява той, за да дарява помощ и закрила, да поема трудностите в живота, да достигне до прошката и така да спаси човека Рамадан от звяра в него. Такава е тя, Любовта! Непознаваща закони и прегради, сътворени от човека, необяснима, идваща понякога неочаквано, но завинаги променяща света, побеждаваща омразата, злото, завистта. И завинаги оставаща - невидима, властваща, прекрасна.

Румяна Станиславова 8^б
Випуск 2008

П Р И С Т Р А С Т И Я

Свободен дух и модерни решения

Учебниците - за и против

граденят борец, застинал и непоклантим в своите убеждения, а движещият се към осъзнаване на смисъла на борбата обикновен човек, който се вглежда в своето време и търси пътя към новото, който открива ценността на съществуването си чрез активността и избора, който „става“ човек.” Аз не познавам осмекласници, които да се изразяват така дори когато ги изпитват в час по литература.

Не казвам, че изразите са неправилни, а само че вместо да интригуват отблъскват.

Ужас!

Неотдавна министърът на образованието Сергей Игнатов обеща, че ще прочете всички учебници, за да прецени трудността им и да се сложи край на неразбираемите фрази и курioзните изрази. Той не го направи или поне не стана ясно дали го е направил, но аз се опитах да поровя в някои учебници и се натъкнах на интересни неща. Ще споделя само някои от наблюденията си и се надявам да сложа началото на една по-дълга и по-сериозна дискусия между учениците и учителите. Ще ви предложа няколко изречения от учебника по литература за 8 клас („Булвест 2000”), а вие си представяте, че слушате осмекласник. „Така, чрез конструираня в представите си образ на миналото лирическата героиня на Багряна стига до познание за себе си – за своята емоционалност и ценности, за копнежите и мечтите си, за житейския си избор.” Или пък: „Героят на Вапцаров не е самоиз

Не е ли по-лесно и ясно да се каже, че Вапцаровият лирически герой е обикновен човек, който открива смисъла на живота си в борбата. В учебника по биология за 10 клас: „Тези правила принципно са валидни за всички организми.” А безпринципно – според мен правилата са си правила.

Не по-малко са въпросите, които възникват, ако разлистим учебниците на по-малките. В „Човек и общество” за 3 клас („Булвест”): „Растенията сами произвеждат храната си. Те се наричат производители. Животните ядат готова храна - растения и други животни. За това те се наричат потребители.” Двусмислицата е явна, а как ли се ориентират по-малките?!

По „Човек и общество” в 3 клас учат, че „Апостолите са последователи на Исус Христос.” Мисля, че третокласниците трудно могат да разграничат същността на думата „апостол” в различен контекст.

„Само врабците се блъскали цял

живот за това, дето духа” пише в читанката за 2 клас. Приемам, че това е откъс от художествен текст, но този фразеологизъм трудно може да бъде разбран на тази възраст.

Мисля, че трябва да споделя и 1-2 бисера. „Морето е солено, защото в него има разтворена готварска сол” – да, така пише в учебника по „Човек и природа” за 3 клас. А пък в биологията за 5 клас - „Ягуарът е най-бързото животно на планетата-на кратки разстояния развива до 120км/ч.” Ясно е, че учебното съдържание се нуждае от опростяване.

Всичко в учебниците трябва да е написано точно и разбираемо за нас, учениците.

Така, че ние да учим с удоволствие, а не само заради оценките. Така мислех доскоро. Чак днес обаче разбрах, че няма нищо случайно, когато прочетох в Интернет едно изследване на американски учени от Принстънския университет в САЩ, които открили, че текстовете, които се разчитат и разбират трудно, се възприемат по-лесно и по-трайно. Откритието се обяснява с факта, че когато нещо ни е трудно, полагаме по-големи усилия и се фокусираме върху него повече, за да го разберем. Базирайки се на това откритие, американските учени казват, че могат да докажат, че целият процес на обучение в Америка е изграден погрешно. Почти всички методи на преподаване при тях се опитват да направят материала по-лесен за разбиране.

Какво ще кажете сега за нашата образователна система – министерството ни откога е стигнало до това откритие, интуитивно, и се старее да усвояваме все по-добре и все по-задълбочено?! Чак сега си обясних тяхната дългосрочна стратегия и разбрах, че трудните учебници, засуканите фрази – всичко това е от грижа за нас!

Ралица Георгиева 8л и екип

СВОБОДНОТО ВРЕМЕ

Защо при нас е по-хубаво, отколкото в съседното кафене

В днешни дни ние прекарваме свободното си време, гледайки телевизия или седейки пред компютъра. За съжаление, такъв пасивен начин на живот водят повечето от нас. Това е изключително вредно за все още развиващите се организми на младите хора. Представителите на нашата възрастова група имат нужда от спорт, от време, прекарано на слънце и на чист въздух. Всеки знае за най-популярните спортове като баскетбол, волейбол, футбол и т.н., но не всеки е наясно с това, че има и други алтернативи. В тази рубрика ще ви представим различни хобита, свързани с движение, тренировка или занимания сред природата. Всяка статия ще съдържа описание на някаква дейност, подходяща за свободното време, а също и къде в нашия град се практикува. Така ще дадем възможност на всеки да открие своето амплуа. Тези занимания са полезни за здравето и добрия тонус. А дори и само четейки за тях, можете да обогатите общата си култура, да видите света и хората около вас по друг начин и разбира се, да впечатлите близки и приятели със знанията си за различните хобита.

Каланетика

Каланетиката, създадена от Калан Пинкини, и носеща нейното

име, представлява система от упражнения, която спомага за оформянето на тялото в перфектните пропорции. Това е комплекс от статични упражнения - съчетание между йога, балет и фитнес, без резки движения и скокове, но въпреки

това, се натоварват всички групи мускули. Заниманията с каланетика освен полезни за добрия външен вид, спомагат и за добро здраве. По време на тренировка се развиват мускулите, подобрява се метаболизмът, изгаря се голямо количество калории, подобрява се стойката и е чудесен начин за релаксация.

Интензивната гимнастика е подходяща за всички, които нямат достатъчно време, за да тренират с часове в спортните зали, но искат да са във форма и да изглеждат добре. И всичко това е поради факта, че един час занимания с каланетика се равнява на 7 часа занимания с класическа гимнастика или 24 часа аеробика. При каланетиката всяко упражнение е насочено към определена част на тялото - ханша, бедрата, талията. Подходящи са и за момчета, като се има предвид, че момчетата изгарят по-малко калории от момичетата. А най-хубавото е, че видим резултат идва само след 6 часа упражнения! И два часа тренировка седмично са напълно достатъчни за постигането на идеална фигура.

Тренировките по каланетика се провеждат в търговски комплекс „Макси“- ет. 3 /до пазара на „Манеца”/, понеделник, сряда и петък - от 16.00ч и вторник и четвъртък - от 18.00ч неделя - от 15.00ч. Всеки път упражненията са различни, като през определен интервал от време се повтарят, създадени са от ръководителката.

ЗА НАСИЛИЕТО

Как решаваме споровете помежду си – с разговори или с бой? Как една реплика може да се превърне в повод за скандал? Важи ли и в нашето училище негласното правило, че по-големите и по-силните побеждават? Правдоподобна ли е статистиката, че 57% от децата у нас между 8 и 11-годишна възраст са били свидетели на насилие, побой, тормоз. Отговорете си сами, след като прочетете какво мислят малки и големи, момичета и момчета, учители и ученици от нашето училище.

- По какъв повод се проявява агресия?

-Росица Радионова, 9^а клас:

Агресия проявяват хората, които се чувстват слаби и безпомощни. Те не намират друг начин да се справят с проблемите си. Така че агресията не зависи от ситуацията.

-Лилия Пегелска, 10^а клас: Съществува два вида агресия - психическа и физическа. Психическата агресия се изразява в нахърняване на чуждото достойнство, а физическата – чрез бой. Хората, които проявяват агресия, се чувстват слаби и беззащитни.

-Горан Делиев (учител по история): Когато човек няма други аргументи да изразява отношението и позицията си.

-Какво мислите, че представлява агресията?

-Милен Симеонов, 9^а клас: Агресията е насилие към слабите хора. Тя може да е безпричинна или поради някакъв конфликт, независимо колко сериозен е той.

-Росица Анастасова (заместник-директор): Представлява неадекватно и грубо поведение, с което се нарушава пространството на другите

-Каква е „заслугата” на семейството?

-Р. Р.: Емоционалната близост и среда в семейството прави хората по-самостоятелни. И обратното – обстановката на неразбирателство и враждебност в семей-

ството води до агресивност и до чувството за безпомощност. Всеки родител е модел за подражание на своето дете. Ако в семейството агресията е често явление, то и детето - дали в училище, или някъде другаде, ще прилага насилие.

-Л. П.: Според мен семейството е главната причина хората да са агресивни. Ако детето е бито или малтретирано по какъвто и да било начин, е нормално да бъде

Не е необходимо записването да стане сега, а ще може и през втория учебен срок. Без ограничения във възрастта. Никога не е късно да се присъединиш!

За вашето свободно време се грижи Весела Маринишева 8^а

агресивно. Компанията и приятелският кръг също водят до агресивно поведение при децата, защото те по принцип подражават на родители или на приятелите.

-Г. Д.: Не само семейството е виновно за агресивното състояние да даден човек. За това помагат компанията, приятелите, общо взето средата, в която се намиращ.

Чидем Вейсеилова 9^а
Юлия Диамандиева 9^а

ТВОРЧЕСКИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ

ТВОРЕЦЪТ ВИЖДА И ЧУВСТВА ПОВЕЧЕ И РАЗЛИЧНО

Мария Павлова - 8^а клас

Моята родина

Там, дето Черното море
в зелени брегове се плиска,
там, де на север, без да спре,
пътува дни и нощи Искър,
там, дето Рила планина
до светлите звезди наднича
се шири моята страна –
България си тя нарича.
За нея знаят по света,
защото всичко в нея има:
заводи, рози и жита
и хубости неизброими.
И ако кажат в някой час
кое е на света най-мило,
готов съм да отвърна аз:
- Земята, що ни е родила!

Любомир Бочев 6^а

Второ място в конкурса „Да
обичаш мястото, където си се
родил”

Ивана Петрова - 6^а клас

Родина

България е моята родина!
Тя китна е кат пролетна градина
с реки, море и планини високи
и бистри езера дълбоки.

История велика има
моята страна любима.
Тук битки много са се водили,
Хайдутите в гори са бродили.

България – таз майка свята,
в мислите ни е земята,
която Вазов, Левски е родила
и кръвта на Ботев е попила.

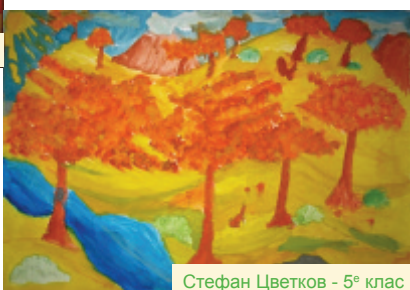
И вдъхновени от велики хора,
ний тръгнали сме без умора,

БЪЛГАРИЯ

България е моята страна.
Ъгълче от картата на света.
Лазурно е небето синьо,
Гърмят потоци в планините,
А хукнали през равнините,
Реките тихичко шумят.
И всяка пролет от далече
Ята от птици пак ще долетят.

Иван Галинов 4^б

Първо място в конкурса „Да
обичаш мястото, където си
се родил”

Стефан Цветков - 5^а класЛюбимое занятие
(сочинение)

Сережа очень любит рисовать. А
вчера папа купил ему замечатель-
ные краски. Сережа использовал
желтый, красный и синий цвет и
нарисовал цветок. Его папе очень
понравилась эта картина. Папа
спросил сына как он нарисовал
картину так хорошо. Сережа отве-
тил, что когда у него хорошее
настроение, он рисует картины
лучше. Мальчик сказал, что дарит
картину отцу.

Сережа начал рисовать вторую
картину. Он нарисовал свою со-
баку. Мальчик использовал оран-
жевую и коричневую краску. Со-
бака получилась как живая.
Кошка вошла в комнату, испуга-
лась и убежала.

Мама пришла домой. Сережа по-
казал ей первую и вторую кар-
тину. Маме понравились картины.
Сын подарил маме картину с со-
бакой.

Вот какое чудесное любимое заня-
тие у Сережи!

Йоана Димитрова - VI^а

с поуките от минало, от настояще
да съградим велико предстояще.

Обичам таз земя прекрасна
и в нея искам аз да расна.
Тя част е от планетата голяма,
но тук ме е родила мама.

Тук пиша, уча и играя.
Тук дишам въздух и мечтая.
И след две хиляди години
На картата България ще има.

По стъпките на траки и славяни,
на ханове, царе, боляри,
аз стъпвам горд и не отричам:
щастлив съм българин да се наричам!

Мартин Георгиев 5^а

Родина

Моята родина
за мен е приказна градина.
Като мама и татко я обичам
името България
със гордост аз изричам.
Малък съм още, но зная
за български царе,
водили битки велики
преди векове,
за Ботев и Левски,
живота си дали
да бъдем свободни
в земите ни родни.
Моята родина
е слънчева градина,
в която цветята
сме ние – децата.

Цветан Маринов 3^б

Трето място в конкурса „Да
обичаш мястото, където си
се родил”

Ина Георгиева - 6^а класДесислава Миланова - 6^а клас

Моята страна

Моята страна е малка,
но тя е рай за мен.
Аз много я обичам –
във нея съм роден.

През лятото се къпя
във бисерни води
и весело се скитам
в зелените гори.

На изток е морето
със бурните вълни,
а в центъра - Балкана
с високи планини.

Страни големи има,
но чужди са за мен.
Аз тука ще живея,
където съм роден.

Росен Банзаров 5^аЛюблена Иванова - 6^а класЯна Евтимова - 6^а клас

За творчеството

Творчеството е преживяване, съ-
четаващо емоции и продължи-
телно трупан опит, експерименти
и пак опит, осъзната потребност
да кажеш нещо на света или
просто да откриеш за себе си раз-
личен свят.

Творецът - малък или голям, е
вече друго качество човек. Той
вижда по обикновения начин, но
и повече, различно; чувства по-

вече и различно, и не само това –
в състояние е да разкрие магията
и на другите – тези, които ще
видят сътвореното.

„Доколко ще станете художници,
това ще покаже вашият талант и
трудолюбие, но личности трябва
да станете. Бъдете личности, това
ще ви каже как да употребите ри-
сунката.” – Илия Бешков

За родината ми

Какво си ти за мен, Родино моя?!
Земята на далечни прадеди,
Оставили завети и кръвта си в боя,
за да ни има днес след куп бед!

Какво си ти за мене, роден кът?
Градът, полегнал в равнината,
за който мисля всеки път,
когато съм далече от страната.

Училището мое, уроците, смеха
фантазиите и малките мечти,
песните любими на всички ни в класа,
ваканциите шури и верните приятели!

Какво си ти за мене, роден дом?
Родители грижовни и топъл, сладък сън,
И вилата ни сгушена край селския заслон,
и баба с дядо, седнали на пейката отвън.

Дори да стана гражданин на света,
дори до опозная цялата планета,
Ще помня ябълката край плета,
ще зная родните полета!

Това си ти за мен, Родино моя!
Където и да съм, в сърцето си ще нося
дъха ти, красотата на земята твоя
и за доброто ти аз Бога ще помоля!

Богдан Серафимов 7^а
Поощрителна награда в конкурса „Да оби-
чаш мястото, където си се родил”

България

Родината ни е една,
майка мила и добра.
Хубава ни е земята –
древна и богата.

Българското слънце грее
и небето се синее.
Обичам те, Родино,
аз, българче щастливо!

Красимир Великов 4^б

ПРЕЗ ОБЕКТИВА

Няма скрито - покрито

Място за фотоколажи, фотозакачки, фоторепортажи, фотоусмивки в реалистичен, фантастичен, футуристичен и всякакъв различен стил. Очакваме ги!

КАЗАНА ДУМА–ХВЪРЛЕН КАМЪК

Познахте ли какво е заснел нашият фотограф? Няма как да подминем новината, че нашето училище ни посрещна за новата учебна година по-светло и по-уютно. Коридорът на първия етаж е като истинска изложбена зала, събрала картините на най-добрите художници от училището. Пожелаваме ви да попаднете сред тях! Цветята пък ни носят добро настроение, а и ни помагат да дишаме

по-добре.

Това пък е футболното ни игрище, което неотдавна се сдоби с патриотични седалки. Отгатнете защо ви разказахме всичко това – за да ви напомним, че е наше и трябва да го пазим! Обещано! И както се казва в едно популярно предаване, ще ви ги покажем в края на учебната година, за да проверим дали обещанието е спазено.

ОТКРИЙТЕ ГРЕШКАТА!

УСМИВКАТА

За да останете тук, трябва да се усмихнете. Това е нашето условие. Усмихни се, за да ти се усмихнат!

Във всеки брой ще публикуваме вашите усмивки, а вие си избирайте по една за всеки ден! Това е усмивката, спечелила първо място в конкурса за месец ноември.

Не знае никой преди колко века разбудила е тя човешкото в човека, но струва ми се, в нощ студена от майчина целувка е родена.

Усмивката - тя води двама млади към върхове и звездопади.

Усмивката - със своята нишка лека човека тя привързва, човека тя привързва към човека.

И днес на твоите устни тя цъфти, усмихнеш ли се - хубава си ти. Не бива без усмивка дом да има, без нея по света ще бъде вечна зима.

Усмивката - тя води двама млади към върхове и звездопади. Усмивката - със своята нишка лека човека тя привързва, човека тя привързва към човека.

ПРЕТЕНДЕНТИТЕ

Весела Коледа! Щастлива 2011 година!

Всяка година в белотата на декемврийската свята нощ светът замлъква в очакване на чудото. Знаем, че то не съществува, но все го чакаме. По стародавна традиция в такива мигове ние преоткриваме себе си и своята вяра в доброто.

Очарование се крие в тази свята нощ. Посребреният свят потъва в бялата тишина на очакването, коледарска песен звучи като молитва и благослов, вече няма огнище с бѣдник, но има толкова топлина около нас.

Изправени пред коледното вълшебство сред най-близките си хора, ние отброяваме поредната година, припомняме изгряла или отишла си мечта, възкресяваме надежда за нещо хубаво и свято.

Нека запазим чистотата на мислите си и щедростта на сърцата си!

Нека доброто ражда добро!

Нека огънят в сърцата не загасва!

Бъдете здрави и щастливи!

Аз мога, ти можеш, заедно можем повече

Това сме ние – редакционният екип на вестника. Нямаме самочувствието на професионалисти, но сме достатъчно амбициозни, компетентни и провокативни, за да ви предложим училищен вестник, където всеки ще намери нещо свое. Вратите ни са отворени!

Ралица Георгиева, 8^а: Аз съм една млада и добре възпитана дама. Винаги се боря и постигам желаните си цели с много усилия. Надявам се някой ден да се превърна в професионален адвокат. Сред любимите ми занимания са танците и разговорите с приятели.

се Светослав. Обикновено ме наричат Светльо. Роден съм на 1 януари 1997 година, но съм тръгнал на училище по-рано. Затова и сега съм в осми клас. Понякога през ума ми е преминавала идеята да повтарям някой клас, за да вляза във възрастовата си група, но досега не е осъществена. Обичам да излизам с приятели, интересувам се от автомобили, уча много в училище, но съм малко срамежлив и не мога да покажа знанията си. За мен приятелството е едно от най-ценните неща на света. То не се получава с вре-

света и ставащото около мен. Няма да обсъждам „влечението“ си към жените. Просто харесвам женската аудитория. Мисля, че това е типично за мъжката част от света.

Памела съм. Обичам да излизам с приятели и да се забавлявам. Уча много в училище и обичам да чета. Тренирам модерен балет. Интересувам се от изкуство. Обичам да срещам нови и интересни хора.

Николета Цанкова. На 15 години съм. Обичам да се смея и мечтая за по-дълга коледна ваканция.

Антонио от 9^а. Аз съм фотограф на вестника. Фотографията ми е хоби и обичам да снимам какво ли не.

Симона Николаева се казвам и съм ученичка от VIII клас. Обичам музиката, литературата и спорта. Интересите ми са насочени към журналистиката. Освен в електронния вестник, взимам участие и в училищния отбор по волейбол. Девизът, който следвам, е: „Аз съм си аз, въпреки конкуренцията!“

Весела Маринишева, 8^а: Интересите ми са в различни области. Особено много ме привличат теми, свързани с опазване на околната среда и правата на животните. Човекът, на когото се възхищавам, е Стела Маккартни. Обичам да се занимавам с компютри, да танцувам, да се разхождам

Юлия, Николета, Весела, Памела, Ралица (отпред) и Антонио, Чидем, Шенай, Светослав, Вилияна, Венеция, Александра, Симона, Мартина, Моника, Моника (отляво надясно във втората редица).

сред природата. Харесвам всички стилове музика. Тренирам модерен балет. През свободното си време винаги съм с приятелите си. Те са хората, които са ми помагали и подкрепяли, хората, на които знам, че мога да разчитам, и хората, на които най-много държа.

Велина се казвам и съм на 17 години. Обичам да слушам музика, всъщност предимно това правя. Също така да излизам, да се забавлявам, ... обичайните неща. Без подробности, все пак трябва да поддържам мистерията.

Кремена Мишел
Години: 17, зодия: Дева

Свободно време: излизам с приятели, гледам филми, чета книги, говоря по телефона и си измислям песни (разбира се, това не е всичко).

Девиз: За своя живот избирам главната роля!

Набор на текст: **Цветан Цеков 8а**

Никола Беневски 8а
Йончо Йончев - предпечат
Радинка Иванова – редактор - консултант

Има и още членове на екипа, но те бяха достатъчно срамежливи, за да не се снимат или пък да не кажат нещо за себе си. Ще ги опознаете по написаното, а то остава...

Моника Маринова, 8^а: Радвам се, че ще бъда част от екипа на репортерите. Надявам се темите, които сме избрали, да ви бъдат интересни и забавни.

Светослав Маринов, 8^а: Казвам

мето - просто хората си допадат. Знам това от личен опит, така че не е просто хипотеза. Обичам да излизам с приятели, да намирам нови и интересни хора. За мен е задължително да съм свързан със

Контакти:

el_vestnik@abv.bg

или в пощенската кутия на училището на първия етаж

Средно общообразователно училище "Иван Вазов"
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" №46, тел.: 064/822 280
sou-ivanvazov.eu